

Petak, 3. decembar 2004.

Svedok Ivan Bakrač

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.06 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Vidim da su dvoje ljudi na nogama. Počecu sa leve strane.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude. Hteo bih jedno prethodno pitanje da pokrenem i to bi trebalo da bude na privatnoj sednici, molim vas.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

ADVOKAT KHAN: Dobro jutro, časni Sude. Časni Sude, radi se o jednom vrlo kratkom pitanju. Kao što znate, Tužilaštvo se bavi pripremom svedoka pred svedočenje. I oni danas naravno trebaju da daju odgovor na naš podnesak koji je podneo moj uvaženi prijatelj gospodin Topolski. Ovaj svedok imao je razgovor sa Tužilaštvom 2003. godine. U to vreme predočena mu je postavka fotografija, uključujući i fotografiju mog klijenta, gospodina Limaja. U to vreme kada su mu te fotografije pokazane, to je učinio gospodin Lehtinen i svedok je tada rekao da ne može da prepozna gospodina Limaja ni u kom smislu i da ne može da ga stavi u kontekst logora. Naravno, to je bilo odmah nakon njegovog iskustva u logoru.

TUŽILAC NICHOLLS: Ne mislim... Izvinjavam se što prekidam. Po mojoj oceni nije sasvim tačno... to nije tačan prikaz onoga što je svedok rekao kada je video postavku fotografija, ali mislim da nema potrebe da se tim sada bavimo.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, naravno, sve to će se čuti u sudnici. Svedok je u stvari 2003. godine rekao da mu osoba deluje poznato ali da ga uopšte ne prepoznaje u kontekstu logora. To je otprilike bila poenta, što će se i videti kasnije. Ali moja poenta je nešto drugačija. Tužilaštvo me je vrlo učtivo obavestilo, odmah posle mog zahteva, da je svedok stigao u Hag u subotu, 27. novembra. I on je u više navrata razgovarao sa Tužilaštvom u subotu, nedelju, utorak, sredu, četvrtak. U subotu, dakle, kada se drugi put sastao sa Tužilaštvom, ne na prvom sastanku, svedok kaže da je 1999. godine on bio na internetu i da je tu naišao na jednu fotografiju na kojoj je prepoznao čoveka koji ga je pustio iz logora. Časni Sude, Tužilaštvo će vam najverovatnije pokazati tu fotografiju tokom svog glavnog ispitivanja. To je, zapravo, deo jednog video snimka. To je izvađeno

iz video snimka koji smo i mi prikazali na otvorenoj sednici. Možda ćete se setiti časni Sude tog dela. To je bilo kada se moj učeni prijatelj gospodin Topolski okrenuo i rekao da je osoba koja sedi pored gospodina Limaja... koja stoji pored gospodina Limaja, na kraju parade, bio gospodin Musliu. To je, dakle, prikazano na javnom zasedanju. Teškoća koju ja imam u vezi s tim, s obzirom da je vrlo kasno obelodanjeno, 1. decembra, pre nekoliko dana, jeste što ja nisam bio u mogućnosti da izvršim sve potrebne istrage u vezi sa poreklom onog kadra koji je prikazan na internetu, za koji je svedok rekao da ga je video na internetu. I mi nismo bili u mogućnosti da ispitamo ni osnovno, da li je ta internet stranica na internetu, koja je srpska internet stranica, www.kosovo.com, kao prvo, da li je postojala ili nije 1999. godine, zato što, kao što časni Sud zna, naravno, sajtovi na internetu se pojavljuju i nestaju. A zatim, kao drugo, ukoliko jeste postojala, mi bismo želeli da znamo da li su ti kadrovi zaista u to vreme i bili na internet stranici. Časni Sude, Tužilaštvo, naravno, ima mnogo više resursa na raspolaganju nego mi. Znam da moj učeni prijatelj, gospodin Nicholls, nema nikoga u kancelariji ko je stručnjak za ovo, međutim, ukoliko bi se Tužilaštvo raspitalo za tu internet stranicu i da li je on postojao 1999. godine, ja bih im bio vrlo zahvalan. Jer ukoliko ne mogu da dođem do te informacije, biće vrlo teško unakrsno ispitivati ovog konkretnog svedoka. Dakle, Časni sude, ustao sam samo da bih vama i ostalim sudijama skrenuo pažnju na to da kasnije, u zavisnosti od toga koliko budu uspešni današnji događaji, možda neću biti u poziciji da unakrsno ispitujem, jer je jedino unakrsno ispitivanje ovog svedoka bilo usmereno na ovu novootkrivenu činjenicu, odnosno identifikaciju. Ja nisam imao pitanja ni za prethodnog svedoka, pa nisam nameravao da ispitujem ni ovog svedoka, i zbog toga moram da znam unapred tačno stanje sa svim faktorima, odnosno učesnicima u ovome, kako bih uopšte mogao da izvršim unakrsno ispitivanje. Dakle, ako mi Tužilaštvo ne bude pružilo ovu informaciju, ja ću možda zatražiti da ovaj svedok ostane nešto duže u Hagu, možda čak do ponedeljka, kako bih mogao da izvršim ove vrlo bitne istrage i ispitam ovaj bitni faktor. Časni Sude, to je za sada moja primedba.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Khan. Gospodine Nicholls, izgleda da je došlo do kasnog obelodanjivanja. Da li je Tužilaštvo u mogućnosti da pomogne gospodinu Khanu u dobijanju ovih dodatnih informacija?

TUŽILAC NICHOLLS: Nisam siguran da sam to u stanju. Časni Sude, veoma se protivim tome da se ovaj svedok zadrži duže, iz nekoliko razloga. Kao prvo, kad god je svedok možda video ovu fotografiju, ono što se dogodilo je da nama svedok o ovome nije govorio sve dok nije stigao ovde. On je to našao na internetu ovde.

SUDIJA PARKER: Ne radi se o krivici, radi se o tome koliko je proces pravedan.

TUŽILAC NICHOLLS: Ja to razumem. Ono što želim da kažem, časni Sude jeste da je ta informacija koju on traži, po mom mišljenju, donekle periferna, jer bilo da je svedok u pravu da je video 1999. godine ili nije, bilo da je stranica interneta bila postavljena 1999. godine ili ne, on nam je rekao da je video fotografiju na internetu, mi smo mu tražili da je pronađe, on je pronašao i pokazao nam je. Ta fotografija postoji sada na internetu. Dakle, u nekom trenutku on je video fotografiju za koju smatra da je to ona o kojoj je govorio.

SUDIJA PARKER: Kada kažete da je pronašao fotografiju, da li mislite da ima kopiju te fotografije?

TUŽILAC NICHOLLS: Ne, on je to tražio na internetu i rekao: "To je ono o čemu sam govorio" i ona je zatim odštampana. Ja... to pitanje se javilo jutros. Ne znam, nisam osoba koja ima bilo kakvog iskustva sa internetom ili gde je to... i kako se može pratiti postojanje internet stranica. Moj prijatelj, Colin Black, upravo sada gleda tu internet stranicu gde se kaže da je to internet stranica sa autorskim pravima iz 1997. godine, www.kosovo.com, ako je to od pomoći? Sva ta pitanja su, međutim, čista nagađanja, to jest potreba da se svedok ponovo pozove. On bi mogao da vrši unakrsno ispitivanje ako želi. Jedino što ne bi mogao da utvrdi, što moj prijatelj zna, koji je bio datum na toj internet stranici. Ali sva druga pitanja može da pita. U budućnosti bi mogao da otkrije da je u stvari to bilo 1999. godine i onda to pitanje nestaje, nema razloga da se postavi. A ako nije, ako je to bilo kasnije, onda se radi o dosta perifernoj stvari, po mom mišljenju...

SUDIJA PARKER: Može se činiti perifernim, međutim, moguće je na primer da je to bilo na internet stranici ali da se to tek od nedavno nalazi tamo. Prema tome, to bi onda moglo da ukazuje na kredibilitet svedoka. Naravno, ja ovo postavljam kao hipotetičnu mogućnost, jer mi ovde, očigledno, ne možemo da saznamo fundamentalne činjenice.

TUŽILAC NICHOLLS: To je sasvim tačno, časni Sude. To jeste hipotetično i mislim da u ovom trenutku nema problema. Ako je potrebno da se ponovo pozove...

SUDIJA PARKER: Ne bih se složio sa vama. Da li problem postoji ili ne, nećemo ni znati dok ne saznamo da li je ova internet stranica uopšte postojala u to vreme.

TUŽILAC NICHOLLS: Svedok može da odgovori na to pitanje po svom sećanju. Ja ću učiniti sve što budem mogao kako bih saznao taj podatak, odnosno od kada je ta internet stranica i kada je ta fotografija bila postavljena na nju. I ja sam to pokušao jutros da saznam. Ne znam koliko vremena za to treba. Proveriću sa planovima za putovanje svedoka i videću da li je ponedeljak problem. Mislim da neće biti problem, ali proveriću.

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku, ukoliko niste u stanju da pomognete gospodinu Khanu pre toga, možete da planirate da svedok ostane ovde i u ponedeljak.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala.

SUDIJA PARKER: Ima li daljih pitanja?

ADVOKAT KHAN: Nema časni Sude.

SUDIJA PARKER: Molim da se uvede svedok.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine.

SVEDOK BAKRAČ: Dobro jutro.

SUDIJA PARKER: Samo bih želeo da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja. Ona je još uvek na snazi.

SVEDOK BAKRAČ: Da.

SUDIJA PARKER: Gospodin Nicholls će nastaviti da vam postavlja pitanja.

Svedok Ivan Bakrač

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NICHOLLS – NASTAVAK

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobro jutro, gospodine.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ponavljam, nemojte da žurite, pažljivo saslušajte pitanje da biste ga razumeli. Uzmite koliko god vam je potrebno vremena za odgovor. Sinoć smo završili razgovor o tome kada ste vi ušli u logor kroz kapiju i vi ste rekli Pretresnom veću da su vas tada odveli sa drugim ljudima koji su bili u kombiju sa vama, u jednu sobu u glavnoj zgradi.

TUŽILAC NICHOLLS: Da li ima nekih problema?

ADVOKAT TOPOLSKI: Ne. Izvinjavam se. Danas imamo goste i ne radi njihov mikrofoni, ali to možemo i kasnije da rešimo. Nema potrebe da se sada prekida gospodin Black.

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, produžite.

ADVOKAT TOPOLSKI: Oprostite gospodine Nicholls.

SUDIJA PARKER: Mislim da ste se zarazili od mene po tom pitanju, gospodine Topolski.

ADVOKAT TOPOLSKI: Da li vam je bolje, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Nekim čudnim danima. Da, imam i dobrih dana.

ADVOKAT TOPOLSKI: Primetili smo to.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, da li se sećate da smo razgovarali o tom delu vašeg putovanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, da li možete da nam opišete, po vašem najboljem sećanju, sobu u koju ste bili uvedeni u toj kući?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pre glavne sobe je bio jedan manji hodnik sa toaletom na levoj strani. Unutra su... u glavnoj sobi su bili dušeci na podu i nekakva peć je bila sa desne strane, pored vrata.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Sada bih želeo da svedoku pokažem iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P5. To će se pojaviti za trenutak. To je vizuelna prezentacija fotografije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, da li prepoznajete... šta se nalazi na fotografiji pred vama? Za zapisnik: to je zgrada koja je obeležena sa A1 u našem svežnju fotografija sa lokalitetima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Prepoznajem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta je to?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tu su nas u početku držali na donjem spratu. U prizemlju je bio glavni centar.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS: Za zapisnik: ovo je iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P6, prilog broj 1 i nosi oznaku ERN U008-3669. Zamolio bih gospodina Younisa ako može da nam pokaže unutrašnjost prizemlja i ako možemo malo da pogledamo po toj prostoriji, molim vas.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, gospodine, da li prepoznajete ovo što vam je bilo pokazano?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Prepoznajem sobu. Ali sve ovo ostalo nije bilo tamo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Za zapisnik: to je prostorija u koju ste bili prvo uvedeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Takođe ću da kažem samo za zapisnik da sam ja počeo da vam prikazujem tu sobu ranije ali da smo to prekinuli pre nego što ste vi to pogledali. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je bio u sobi kada ste vi dovedeni tamo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa bilo je raznih vojnika unutra. Nisam sigurnam koliko ih je bilo, ali ih je bilo više.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta se desilo sa vama i vašim ocem? Šta se prvo dogodilo nakon što ste ušli u tu prostoriju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, postavili su nas da sednemo na neakvim dušecima i počelo je ispitivanje odakle smo i šta radimo na Kosovu/Kosovë. A sa druge strane su tukli Genova.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ko vam je postavljao ta pitanja? Da li se sećate nečeg konkretnog o osobi koja vam je postavljala ta pitanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran da je bilo nešto specifično u vezi njega ali pretpostavljam da je bio jedan od glavnih ljudi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: O tome ćemo razgovarati za koji trenutak. Koliko dugo ste zadržani u ovoj sobi zajedno sa ocem?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike sat vremena, sat i po.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta se dešavalo sa Genovim za to vreme? Rekli ste da su ga tukli.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Tukli ga sa kundakom puške, nogama, sa čime su stigli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je bilo sa Ćukom, sa gospodinom Ćukom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako se sećate, da li su vojnici koji su tukli Genova rekli zbog čega to rade? Da li su mu postavljali neka pitanja dok su ga tukli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, samo su ga zvali "Srpskom policijom" i tukli ga. Nazivali ga "Policijom" i govorili mu: "Srpska policija tako radi Albancima."

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Počeli ste da govorite o tome da je osoba koja vam je postavljala pitanja izgledala kao neko ko je pretpostavljen. Recite mi zašto mislite da je to bila glavna osoba tamo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa nakon što je on došao u tu prostoriju, svi su ga pozdravili, svi su stajali mirno dok je on prilazio nama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, da li možete po vašem najboljem sećanju da opišete tog čoveka koga su svi pozdravljali? I malo ću da vam pomognem; koliko je bio star po vašoj proceni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa srednjih... 30 godina, otprilike, 35, 36.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko je bio visok?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike 180, 185 santimetara.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako je bio građen? Mislim, da li je bio krupan, da li je bio mršav? Da li možete da opišete kako je bio građen?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa bio je srednje građen. Ništa... mislim, nije bio ni mršav ni podebeo, nego je bio onako srednje građen.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da nam opišete njegovu kosu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bila je malo veća, češljana unazad, malo je imao sede dlake.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li je imao bradu ili brkove?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Bio je obrijan. Nije bio sveže obrijan ali je bio obrijan.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li možete da opišete njegovu uniformu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, bila je maskirna kao i svaka druga, samo što je bila mnogo urednija i čistija nego svih ostalih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li vam je on postavljao pitanja direktno, vama ili vašem ocu ili obojici? Da li možete malo da opišete to ispitivanje koje je vršio taj čovek?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, mislim da je više bilo određeno obadvojici nego određeno... pošto su oni znali da smo mi otac i sin, pa su više bila pitanja nama dvojici, nego odvojeno. A ispitivanje je bilo više lično: šta radimo na Kosovu/Kosovë i gde smo krenuli autobusom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koliko dugo je trajalo to ispitivanje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: 10, 15 minuta, nije više.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kako se ta osoba koju ste opisali kao pretpostavljenu ostalim vojnicima ponašala prema vama i vašem ocu kada vam je postavljala pitanja? Kako se ponašao prema vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa bio je jako prijatna osoba. Mislim, nikakve nije davao dokaze da želi da nas povredi ni u kom slučaju. Veoma vojnički se ponašao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je ta osoba, osoba koja je bila glavna, bila prisutna u toj sobi kada su tukli Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko vi možete da procenite, kakva je bila njegova reakcija na to premlaćivanje, ako je uopšte bilo ikakve reakcije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, njegova reakcija je više bila kao da je zadovoljan što su ga uhvatili i da je nekako srećan zbog toga što ga tuku. Ali on nije ništa radio. On je samo stajao sa strane.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I tokom tog razgovora sa tim čovekom koji je bio glavni, koliko ste daleko bili od njega? Da li ste obojica sedeli ili stajali? Da li možete da opišete kako ste vi, vaš otac i ta osoba bili raspoređeni u toj sobi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa on je sedeo možda ni pola metra od nas. Pošto smo sedeli na podu, on je sedeo preko puta nas, što znači, ni pola metra od nas.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je on nešto pisao ili pravio neke beleške ili na bilo koji način zapisivao taj razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste tog čoveka, koji je bio zadužen za vojnike, videli ponovo, pre nego što ste otišli iz logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. On je bio... on je prva osoba koja nam je rekla da ćemo biti oslobođeni.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: O tome ćemo kasnije nešto detaljnije govoriti. Ali da li možete samo da nam kažete kada je to bilo i gde je došlo do tog razgovora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje. Do kog razgovora? Do prvog ili do drugog?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je moja greška. Izvinjavam se. Drugi razgovor. Taj kasniji razgovor kada vam je rekao da ćete biti pušteni na slobodu. Gde se on odigrao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U prostoriji na spratu, iznad te prostorije, na drugom spratu te kuće.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A osim te dve prilike, da li ste ikada vodili razgovor sa tim čovekom koji je bio glavni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko dugo je trajao taj drugi razgovor ili kada vam je rekao da ćete vi i vaš otac biti oslobođeni? Koliko dugo je trajao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa nije duže od 15, 20 minuta. Više je bilo pitanja kako se osećamo i da li je sve u redu sa nama. I onda nam je javio da će nas osloboditi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li je njegovo ponašanje prema vama bilo isto kao i prvi put?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Nakon što ste pušteni iz logora, da li ste ikada videli fotografiju ovog čoveka?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gde ste videli fotografiju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Preko interneta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada je to bilo kada ste videli tu fotografiju preko inerneteta, koliko možete da se setite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa to je bilo možda godinu dana nakon svega toga... tih dešavanja. Nakon što smo kupili kompjuter, moja porodica, bili smo zainteresovani da vidimo šta se dešava na Kosovu/Kosovë, i na jednoj internet stranici smo našli njihove slike.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koja je adresa te internet stranice?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: www.kosovo.com.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate kada ste prvi put ljudima iz moje kancelarije rekli da ste videli tu fotografiju i prepoznali osobu koja je bila glavna?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pre par dana. Ja mislim da ste vi bili prvi kome sam to pokazao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li ste bili u mogućnosti da odete na internet i da pronađete tu fotografiju koju ste pomenuli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, sada bih želeo da svedoku pokažem fotografiju. To će biti na sistemu *Sanction* a svedoku ću dati štampanu kopiju. Nažalost, časni Sude, ta fotografija nema oznaku ERN. Nisam mogao da dođem do te ERN oznake pre ove sednice.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, da li možete da pogledate fotografiju koja se nalazi pred vama?

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, mislim da bimožda bilo primerenije u stvari, da se konkretno pokaže internet stranica, a ne uvećana fotografija. To je ono što je svedok identifikovao.

TUŽILAC NICHOLLS: To je ono što svedok ima pred sobom, gospodine Khan. To može da se uveća...

ADVOKAT KHAN: Ne znam, časni Sude, da li vi imate pred sobom konkretnu internet stranicu? Znatno je manja.

TUŽILAC NICHOLLS: Mogu da pokažem konkretnu... časni Sud ima fotografiju koju ja pokazujem svedoku. To nije konkretna internet stranica. Imam konkretnu internet stranicu, ali jedino što je relevantno je fotografija.

ADVOKAT KHAN: Pa, časni Sude, mogu da pomognem. Mogu da dam svoju ukoliko....

SUDIJA PARKER: Mi imamo tu stranicu. Ja sam je pronašao...

ADVOKAT KHAN: Da.

SUDIJA PARKER:... sa manjom verzijom.

ADVOKAT KHAN: Da, zahvaljujem.

SUDIJA PARKER: Mi ćemo... možda možete da pojasnite sa svedokom kolika je bila veličina, ako se toga seća, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Hoću, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kao prvo, gospodine, da li vidite veličinu fotografije koja je pred vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je to veličina fotografije koju ste pronašli na internetu ovde u Hagu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je to ista fotografija koju ste našli ovde u Hagu i koju ste gledali 1999. godine kada ste prepoznali osobu koja je bila glavna u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ovde u Hagu to je ta ista slika, a 1999. godine slika je bila mnogo veća. I nije to bila jedina slika.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Osim razlike u veličini, da li ima neka druga razlika između fotografije koju ste videli 1999. godine i fotografije koju ste pronašli ovde i koja se sada nalazi pred vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nema razlike, samo što je ova slika... slabije se vide lica, a sve ostalo je isto.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A zašto se ovde slabije vide lica? Da li je to zbog veličine ili iz nekog drugog razloga?

ADVOKAT KHAN: Ja bih zamolio mog prijatelja da bude oprezan.

TUŽILAC NICHOLLS: Samo sam hteo da pojasnim, časni Sude.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je zbog veličine fotografije.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim da se svedoku da olovka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zamoliću vas, ako možete, da sa dna fotografije povučete strelicu, tačno do osobe na fotografiji za koju ste nam rekli da ste je prepoznali na internet stranici 1999. godine.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: *(svedok prihvata)*

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I to možete da uradite na fotografiji koja se nalazi sa vaše leve strane na grafoskopu... oh, izvinjavam se. Nisam video. Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim da se to uvrsti u spis, časni Sude. Mislim da je to dokazni predmet Tužilaštva broj P80?

sekretar: To je tačno, gospodine Nicholls.

SUDIJA PARKER: Biće primljeno.

sekretar: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P80.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, ovo može da izgleda kao mali detalj, ne znam u ovom trenutku, ali bih zamolio možda još jednom – vrlo je jednostavno – da se konkretna stranica sa interneta koju je svedok video, stavi pred njega i da on stavi strelicu i na toj stranici.

SUDIJA PARKER: Ako to želite, gospodine Khan, možete to da uradite.

ADVOKAT KHAN: Hvala, časni Sude. Ne znam u kom pravcu to ide u ovom trenutku.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ne, ne sada. Za vreme unakrsnog ispitivanja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, gospodine, vi ste dali izjavu istražiocu Međunarodnog krivičnog suda u januaru 2003. godine. Da li se sećate toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I tokom vremena imali ste nekoliko kontakata sa istražiocem ove kancelarije u vezi sa logističkim pitanjima, uključujući i vreme vašeg svedočenja?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ponovo ću zamoliti da budete oprezni.

TUŽILAC NICHOLLS: Pa, ja...

SUDIJA PARKER: Samo budite pažljivi, gospodine Nicholls. Ja znam da jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste imali kontakte sa istražiocem Međunarodnog krivičnog suda nakon što ste dali izjavu 2003. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa samo u vezi našeg dolaska ovde. To je u zadnjih par meseci.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Samo želim da vas pitam, ako možete da kažete Sudu, zašto niste istražiocima 2003. godine rekli da ste videli ovu fotografiju koja je sada obeležena kao dokazni predmet i niste nas o tome obavestili sve dok niste nedavno stigli ovde?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, ne znam stvarno. Mislio sam da to i nije toliko važno, pošto je to bilo na internetu za javnost. Mislio sam da znate.

TUŽILAC NICHOLLS: Sada bih želeo da svedoku pokažem kratak video snimak. To je dokazni predmet Tužilaštva broj P35.

(Video snimak)

TUŽILAC NICHOLLS: Molim da malo vratite.

(Video snimak)

TUŽILAC NICHOLLS: Izvinjavam se. To je dovoljno. Možemo sada to da sklonimo sa ekrana.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NICHOLLS: Imam fotografiju koja je napravljena sa tog video snimka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, da li prepoznajete bilo šta sa ovog video snimka? I reći ću da sam vam taj video snimak pokazao ranije, kada ste stigli ovamo i nakon što ste nam rekli za tu fotografiju.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, prepoznao sam tog čoveka koji nas... koji nam je javio da ćemo biti oslobođeni.

TUŽILAC NICHOLLS: Sada bih želeo da pokažem svedoku fotografiju koja je napravljena sa ovog video snimka. I molim da se to stavi na grafoskop.

SUDIJA PARKER: Gospodine Khan, izvolite.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, želim samo sada da pomenem da ovaj video snimak koji je pokazan svedoku takođe pominje ime Fatmir Limaj. Tako da bih želeo da skrenem vašu pažnju na to.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, želim da vas pitam sledeće: kada vam je pokazan taj video snimak pre nego što ste došli ovde, da li je na njemu bilo bilo kakvog teksta i da li je bilo tona? Da li ste bilo šta slično tome videli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam. Ne verujem da je bilo. Nisam stvarno obraćao pažnju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zamolio bih vas da na isti način olovkom obeležite fotografiju koja se nalazi levo od vas. Molim vas obeležite osobu za koju ste upravo rekli da ste je prepoznali kao – skinuto je sa ekrana – kao osobu koja vam je rekla da ćete biti oslobođeni; istu osobu sa prethodne fotografije.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: *(svedok prihvata)*

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim vas, želeo bih da to uđe u dokazni spis kao dokazni predmet Tužilaštva broj P81.

SUDIJA PARKER: Da.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P81.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala, gospodine. Želeo bih da se vratimo na temu o kojoj smo govorili, o tome šta se dogodilo u prostoriji, toj prvoj prostoriji u koju ste dovedeni i u kojoj ste ispitivani. Da li ste saznali od drugih vojnika koji su tamo bili prisutni imena ili pseudonime bilo koga od njih?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jedan od njih. Jednog od njih koji je bio kasnije... donosio hranu i ostale namirnice.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako se on zvao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Shala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta je on radio u sobi za vreme događaja koji ste opisali, za vreme ispitivanja i dok su tukli Genova? Šta je on tamo radio?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam stvarno siguran. Nisam obraćao pažnju na pojedince u tom trenutku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da vam je donosio hranu i druge namirnice. Koliko često ste viđali tog čoveka, Shalu, dok ste vi bili u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Više puta dnevno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako se on odnosio prema vama kada je imao kontakt sa vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Sa poštovanjem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Iste stvari... ista pitanja koja sam vam postavljao u vezi sa komandantom: da li možete da nam opišete kako je Shala izgledao - najbolje što možete da se setite? Možete početi sa tim šta mislite koliko je godina imao...

ADVOKAT GUY-SMITH: Možete... izvinjavam se... Pitanje je po sebi očigledno. Nema potrebe da se svedok vodi sugestijama kroz opis.

TUŽILAC NICHOLLS: Pa, mislim ako pitam koliko je bio star da to nije sugestivno pitanje.

ADVOKAT GUY-SMITH: Plašim se onoga što nailazi, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite da skrećete pažnju na konkretne karakteristike ako mislite da će to da pomogne, gospodine Nicholls, ali ne odgovarajte umesto svedoka.

TUŽILAC NICHOLLS: Da. Mislim da nisam ni pokušao da sugerišem odgovor ali nastaviću.

SUDIJA PARKER: Stalno se pravdate, gospodine Nicholls. Dobili ste zeleno svetlo. Iskoristite ga pre nego što se predomislim.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da opišete Shalu onako kako ga se sećate iz 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, bio je malo... srednjeg rasta, stariji čovek sa brkovima, dobroćudan.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Kako je došlo do toga da ste napustili tu prostoriju u kući, tu prvu prostoriju u koju ste dovedeni i ispitivani?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, nešto su govorili između sebe i u jednom trenutku oni su nam rekli da ustanemo i da nas vode na drugo mesto.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I samo kao nastavak priče, ko je razgovarao međusobno, samo da razjasnimo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, vojnici između sebe.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta se onda dogodilo? Gde ste odvedeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Odveli su nas u podrum kuće koja je bila pored tog Glavnog štaba.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li su vam tada rekli koliko će vas držati i zašto su vas smestili u taj podrum? Da li ste tada dobili bilo kakve informacije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Ništa nam nisu rekli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ko je pošao sa vama u taj podrum? Možete li da nam kažete ko je sve odveden u podrum pored vas?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Mene, mog oca, Ćuka i Genova su odneli isto u podrum.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim da se svedoku ponovo pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj P59. Svi imamo foto kopiju tog dokaznog predmeta, pa nema potrebe da se stavlja na grafoskop. To je dokument pod pečatom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, to se iz samog dijagrama dobro vidi, ali da li možete da kažete Sudu na osnovu broja gde se nalazio taj podrum u koji ste odvedeni?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Između broja 2A i WC2. Na engleskom piše.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I vi ste... u redu. I vi ste obeležili lokaciju kao "podrum". Da li je to tačno?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, da li ste vi ikada napravili skicu tog podruma?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Unutrašnjost podruma sa... mislite sa ostalim?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da.
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada ste uradili tu skicu?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, 2003. godine, kada je istražitelj došao da nas poseti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pre nego što ste napravili tu skicu, da li vam je pokazana bilo kakva fotografija, bilo kakva skica, crtež? Da li vam je istražilac pokazao bilo šta što bi prikazivalo tu prostoriju čiju ste skicu vi napravili?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude sada bih želeo svedoku da pokažem dokument koji nosi oznaku ERN U003-2188., iz istih razloga kao i dokazni predmet Tužilaštva broj P79. Želim da samo pogledamo foto kopije a da ga ne stavljamo na grafoskop. Da li svi imaju taj dokument?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li gospodine prepoznajete dokument koji se nalazi pred vama?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je na dokumentu vaš potpis?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jeste. Na gornjoj desnoj strani, ispod datuma.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je to crtež za koji ste nam rekli da ste ga vi nacrtali?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da bude potpuno jasno, da li ste vi lično povukli... ne govorim o pisanju, nego o čitavom crtežu ovog dijagrama, da li ste vi povukli sve ove linije ili samo neke od njih?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa i ovo iznutra i gde piše moje... naša imena. To sam ja uradio. Ovo ostalo... ova kocku oko toga ja nisam siguran da li sam ja ili je istražitelj napravio. Ali prozor, vrata, sve ostalo sam ja nacrtao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Pogledajte ovaj crtež i da li možete molim vas da nam objasnite koliko se najbolje sećate, možete da koristite crtež, kakva je bila ova prostorija, mislim na dimenzije i različite tačke koje ste obeležili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa prostorija je bila jako mala. Ja bih rekao od... pa između dva metra sa možda četiri metra. Tri sa četiri, dva sa četiri, tako nešto.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A vi ste obeležili da je ovde bila... možete li da objasnite šta je ovo što ste vi obeležili na levoj strani i napisali da je tu bila polica?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa to je nekakva polica bila. Možda 40 santimetara od poda, dužine možda nekih tridesetak, 40 santimetara... širine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Nacrtali ste i dva kruga u donjem levom uglu. Pored jednog od tih krugova piše "kofa". Da li možete da nam objasnite šta to predstavlja, ta dva kruga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je... ta kofa predstavlja naš toalet.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ovaj manji krug pored kofe, šta je to bilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa to je bila neka odvodna cev. Ja mislim da je isto bilo od toaleta. To smo koristili za manju nuždu, a kofu smo koristili za velku nuždu.

TUŽILAC NICHOLLS: Želeo bih sada da pokažem svedoku dokazni predmet Tužilaštva broj P5...

prevodioci: Molim vas, mikrofoni.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Izvinjavam se. Gospodine, da li biste mogli da pogledate fotografiju i da mi kažete da li je prepoznajete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, prepoznajem. To je ulaz u podrum, prozor od podruma.

TUŽILAC NICHOLLS: Za zapisnik: to je snimak iz naše zbirke fotografija lokaliteta, iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P6. Fotografija nosi oznaku ERN U008-3676. Gospodine Younis, da li možemo sada da pogledamo unutrašnjost te prostorije?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, pogledajte tu fotografiju, to je isti dokazni predmet, fotografija nosi oznaku ERN U008-3677. Recite mi da li prepoznajete tu fotografiju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, podrum je tamo gde smo mi bili, ali ništa od ovog nije bilo unutra. Ni ovi frižideri, ni ovo na levoj strani. Ništa nije bilo unutra. Bila je prazna prostorija sa senom na podu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Poslednja fotografija... sledeća fotografija je isto dokazni predmet a nosi oznaku ERN U008-3678. Zamoliću vas da pogledate tu fotografiju i da nam kažete da li je prepoznajete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. U tom ćošku smo moj otac i ja spavali... sedeli i spavali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Samo za zapisnik, da li možete... pokazali ste nam na vašem crtežu, koji ćemo pogledati kasnije, ali da li možete da nam kažete na koji ćošak ste mislili kada ste rekli "u tom ćošku"? Da li možete da nam opišete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, tačno u tom ćošku gde stoji sa desne strane... gde stoji taj čovek. Tu do zida je spavao moj otac i pored njega sam ja spavao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Kada ste vas četvorica dovedeni u tu prostoriju, počeli ste o tome da nam pričate, da li je još nekoga bilo u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Bilo je još par ljudi unutra.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate koliko je ljudi bilo u toj prostoriji kada ste vi dovedeni tamo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran, šest ili sedam... u ovom trenutku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kakva vrsta ljudi je bila u toj prostoriji? Ko su oni bili, kakvi su to ljudi bili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Mislite koje su nacionalnosti bili ili...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pa, i to kao i da li su to bili stražari ili vojnici; koji su to ljudi bili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. To su bili zatvorenici. Bilo je tri Albanca i četiri Srbina... tri ili četiri Srbina. Zatvorenici svi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate imena ili nadimaka bilo kog od tih zatvorenika?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Nisam nikada saznao, do skora.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim vas da se svedoku ponovo da skica pod pečatom. Zaboravio sam koji je broj tog dokaznog predmeta. Ne, izvinjavam se, ne ta. Ona poslednja.

SUDIJA PARKER: Pretpostavljam da mislite na dokument koji još uvek nije uveden u dokazni spis?

TUŽILAC NICHOLLS: Da.

SUDIJA PARKER: Da li želite da ga podnesete?

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, želeo bih da prvo postavim još nekoliko pitanja pa tek onda bih zatražio da ga uvedemo u spis.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, sada gledate dokument koji nosi oznaku ERN U003-2188. To je crtež unutrašnjosti podruma gde ste vi držani kao zatvorenik. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Da, jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Po ivicama ovog crteža, na vrhu crteža i dole sa desne strane nacrtali ste neke ovalne oblike i napisali pored njih neke reči i neke brojeve. Da li možete da nam kažete šta to predstavlja, šta ste ovde nacrtali? Možda možete da krenete od vrha levo.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, to su crteži ljudi kako su bili raspoređeni u tom podrumu, kako su spavali ili sedeli. Prva...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, nastavite. Izvinjavam se.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, prva... s gornje leve strane prva trojica, to su bila tri albanska čoveka. Oni su sedeli. Pa smo onda ja i moj otac i ostali. Kao što vidite, bio je i Genov, Ćuk i četiri ostala čoveka koja ja nisam znao... imena.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ja bih zamolio da se sada to uvede u spis, pod pečatom.

SUDIJA PARKER: Biće uvedeno.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P82, pod pečatom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dok ste bili u zatvoru sa ostalim ljudima... ostalim zatvorenicama, koje ste obeležili na svom crtežu, da li ste mogli da razgovarate sa bilo kim od zatvorenika?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, razgovor nije smeo nikakav da bude. Nismo smeli da pričamo ništa ali šaputali smo i razgovarali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste možda slučajno čuli razgovor drugih zatvorenika koji su možda međusobno šaputali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, nisam stvarno obraćao pažnju ali razgovarali su između sebe.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate kada ste davali svoju izjavu u januaru 2003. godine, da li su vam tada pokazane neke fotografije na kojima ste vi prepoznali neke ljude?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li su neke od tih fotografija gde ste vi identifikovali ljude... dakle, gde su te... ko su bili ljudi na tim fotografijama koje ste

identifikovali; usredsredite se sada na područje svedočenja o kome sada govorimo, odnosno na zatvor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, istražitelj mi je doneo fotografije na kojima sam identifikovao ostale zatvorenike koji su... ne sve, ali većinu koji su bili u tom podrumu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A i ja sam vam pokazao neke od tih istih fotografija nakon što ste stigli ovde. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, sada bih želeo da vam pokažem jednu fotografiju. To je iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54, pod pečatom. Međutim, ova fotografija može da se prikaže i ona nosi oznaku ERN U003-2164.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, prepoznajem tu osobu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Izvinjavam se. Mi smo već prikazali ovu fotografiju. Vi ste ovu osobu identifikovali ranije u svom svedočenju. Trebalo je da zamolim da se pokaže fotografija koja nosi oznaku ERN U003-2166. Da li prepoznajete osobu na toj fotografiji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, prepoznajem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Odakle ste njega prepoznali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, on je bio od jednih u podrumu, od koga smo posle saznali da su mu auto oteli i sa kojim su nas doveli do kampa, do škole, u početku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li možete malo više da nam opišete taj razgovor, kako ste saznali da je to bilo isto vozilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, on nas je pitao odakle... gde su nas uhvatili. Mi smo mu rekli da su nas uhvatili na putu oko Prizrena/Prizren. Pitao nas je gde smo bili. Mi smo rekli da su nas odatle odveli sa nekim *Golfom* do neke škole. On je pitao kakav je *Golf*. Ja sam rekao: "Tamno plave boje." I on je rekao: "Da, to je moj *Golf*. Mene su odveli iz tog *Golfa* i uzeli mi vozilo."

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate, da li ste razgovarali o još nekim detaljima tog automobila, osim marke i boje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Razgovor je bio u vezi švajcarskih tablica.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Da li se sećate još nečega u vezi sa tim čovekom? Rekli ste da se ne sećate imena ali se možda sećate odakle je bio ili nešto slično?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ja mislim da su njega i još jednog čoveka... verujem da su se oni vraćali iz... išli kroz Prizren/Prizren i njihov auto su zaustavili. Ta osoba je isto bila u kampu, u podrumu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada bih hteo da vam pokažem još jednu fotografiju iz istog dokaznog predmeta koja nosi oznaku ERN U003-2168. Pogledajte na trenutak ovu fotografiju i recite nam da li prepoznajete ovu osobu na njoj?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, prepoznajem. On je bio sa nama u podrumu. Imao je rupu od metka na nozi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate još nečega u vezi sa tim čovekom? Odakle je? Kako se našao u podrumu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, samo mi je rekao da je on bio u autobusu i da je pokušavao da pobjegne i da su mu pucali u noge.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I na kraju želim da vam pokažem još jednu fotografiju. Ponovo iz istog dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54, koja nosi oznaku ERN U003-2169. Da li možete da mi kažete da li prepoznajete ovog čoveka sa fotografije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. On i osoba sa prve slike koju ste mi pokazali su bili zajedno... zajedno su putovali tim *Golfom*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Da li se sećate bilo čega još o ovom čoveku, osim ovoga što ste nam već rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Uvek je bio nasmejan i držao je nekako ljude nasmejane.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala. Završio sam sa ovom fotografijom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, vi ste nacrtali gde su ljudi bili u toj prostoriji. Da li su ljudi ostali na istom mestu... izvinjavam se. Kao prvo, koliko dugo... koliko dana i noći ste ukupno proveli u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ja mislim oko... između... oko pet noći, tri ili pet noći, nisam siguran u ovom trenutku. Ja mislim da je bilo oko pet noći.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ljudi koje ste nam ovde pokazali, da li su za to vreme uvek bili na istom mestu ili su se kretali po sobi i menjali mesta?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, možda je kretanja bila po par minuta ali su uvek morali da sede gde su trebali, inače bi ih tukli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je sa Genovim? Da li je on mogao da se kreće po toj prostoriji dok je bio tamo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. On nije mogao da se kreće. Nisam siguran ali nešto mu je bilo polomljeno. Da li noge ili leđa. Nije mogao da se kreće.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada ću da vas zamolim da nam opišete najbolje što možete da se setite, kakvi su bili uslovi u toj prostoriji dok ste vi boravili tamo, kako za vas, tako i za ostale zatvorenike za vreme dok ste tamo boravili? Kao prvo, kakva je bila temperatura u toj prostoriji? Koliko je bilo toplo ili hladno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Temperatura je bila veoma vruća, pošto je bio jul mesec, i u julu mesecu je bilo veoma vruće u toj prostoriji, jer nije bilo otvora, osim malog prozora. Mali prostor i puno ljudi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kakav je bio vazduh u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Veoma... jako loš. Pošto smo tu, u toj prostoriji vršili nuždu i jeli i spavali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ranije ste počeli da govorite o podu i pominjali ste da je bila neka slama. Da li se sećate od čega je bio taj pod?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, to je bio cementirani pod u kom je bilo više vode nego cementa. Pod je bio jako vlažan. Verovatno zbog cevi koje su napukle u zidu. I na to sve je nabačena slama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta mislite kada kažete "verovatno zbog cevi koje su napukle u zidu"? Da li možete da nam malo podrobnije objasnite kakve to veze ima sa vlažnim podom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa iza... na zidu iza mene i moga oca, curila je voda u samom ćošku iz zidova. Mislim da je napukla cev.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. To je sada jasno. Na čemu ste vi i drugi zatvorenici spavali? Da li su vam dali nešto za pokrivanje ili za ispod vas?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ništa. Nego kao jastuke smo koristili naše cipele. Ali spavali smo na sijenu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, opišite nam šta su vam donosili od hrane dok ste bili u tom podrumu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja stvarno ne znam kakva je bila to hrana. To je nešto neopisivo. Stvarno nisam siguran da li je... Možda je bilo meso ali bila je nekakva supa koja je bila mešana. Stvarno ne znam čega je sve bilo unutra. Izgleda da je više ličilo na hranu za stoku nego za ljude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko često su vam donosili tu hranu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jednom dnevno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je sa vodom za piće? Kako su vam to davali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, svaka osoba je dobila flašu vode i to su punili jednom dnevno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li ste mogli da pušite u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, cigareta je bilo više nego što je potrebno. To su nam davali dva ili tri puta dnevno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dok ste opisivali svoj crtež, počeli ste da govorite o onoj kofi koja je služila kao toalet. Da li su svi u zatvoru, u toj prostoriji koristili istu kofu? Da li je tamo bila samo jedna kofa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je jedina kofa koju smo imali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko često je ta kofa pražnjena?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nikad.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je bilo sa priborom za kupanje? Da li ste dobijali vodu za pranje, da se sami operete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Nikakva voda nije bila. Osim voda na podu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko ste časova dnevno u toku 24 časa vi i drugi ljudi bili zatvoreni u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Celih 24 sata dnevno. Bez izlaska.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je bilo ko u toj prostoriji dobio bilo kakvu medicinsku pomoć?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, iako je jedan, kao što sam ranije rekao, imao rupu od metka na nozi, nikakva medicinska pomoć nam nije bila pružena.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, mislim da je ovo pravi trenutak za pauzu.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo prekinuti sa radom do 10.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, izvolite.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pre pauze govorili ste nam o tome kako je izgledala ta prostorija i kako je izgledalo biti u toj prostoriji u zatvoru. A sada bih vas zamolio da opišete što bolje možete stanje u kom su bili ostali zatvorenici u toj prostoriji. Mislim da nije potrebno da nam opisujete u kakvom je stanju bio Genov, jer smo o tome već govorili, ali u kakvom stanju su bili ostali zatvorenici u toj prostoriji - ljudi koji su već bili tamo kada ste vi došli, kako su oni vama fizički izgledali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jedna od tih osoba, kao što sam rekao, imala je rupu od metka u nogi i on je bio u jako lošem stanju, pošto se ta rana inficirala i širila. Ostali su bili u jako jadnom stanju. Garderoba je više ličila na pod nego na garderobu i u veoma lošem stanju su bili svi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kakvo je bilo njihovo fizičko stanje? Kakvo je bilo njihovo psihičko stanje, ukoliko možete da nam kažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bilo je različitih... Neki su bili u jako dobrom fizičkom... psihičkom stanju. Dvoje ili troje ljudi su bili jako zabrinuti šta će se desiti sa njima. Ali ipak, svi su uglavnom mislili šta će se desiti sa njima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A vi, kako ste se vi osećali kada ste bili u toj prostoriji tokom tih dana i tih noći?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, veoma uplašeno. Nisam znao šta će se desiti. Ili će nas pobiti ili će nas pustiti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A vaš otac?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, mislim da je i on isto bio veoma uplašen, zato što sam ja bio sa njim. On je više bio uplašen za mene nego za sebe.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Opisali ste da je odeća ostalih zatvorenika bila prljava i da je bila u lošem stanju. Da li možete da opišete o kakvoj vrsti odeće je reč? Znam da to nije sasvim jasno pitanje, ali da li možete da nam kažete kako su oni bili odeveni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, većinom su bili u majicama i pantalonama. Niko nikakva obeležja nije imao. To je više bila civilna garderoba, svakodnevna garderoba.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je čuvao tu prostoriju u kojoj ste držani?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da li mislite ispred ili u suštini?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I jedno i drugo.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, mi nismo smeli da gledamo kroz prozor nikako, zato što nam je tako naređeno. Stvarno ne znam da li je neko bio ispred podruma. Ali uglavnom su bili čuvari u tom dvorištu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je imao ključeve od te prostorije, ako možete da nam kažete? Da li možete da nam kažete ko je otvarao vrata kada su vam donosili hranu, vodu i takve stvari?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Shala i još jedna osoba, mlađa.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A za vreme dok ste vi bili tamo, koliko puta ste videli da je Shala otvorio vrata i uneo hranu, vodu ili cigarete ili bilo šta drugo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa nije... On je uglavnom bio prisutan, ali nije uglavnom... ne znam stvarno da li je on uglavnom otvarao vrata ili ne. Ali on je uvek bio jedan od tih prisutnih u podrumu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je on zaista i ulazio u podrum?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dok ste vi bili tamo da li ste primetili da li su bilo kog od zatvorenika u toj prostoriji tukli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste znali ko je tukao zatvorenike?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dvoje ili troje ljudi. Imali su crne maske na licima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da opišete odeću koju su ti ljudi nosili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa obično je bila kamuflažna uniforma sa oznakama vojske... albanske vojske.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dok ste vi bili tamo, koliko često je dolazilo do premlaćivanja, približno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, neki put se desilo da je više puta dnevno ali svaki dan...svakodnevno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A noću?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Nisu nam davali da spavamo. Probudili bi nas sa lampom i ušli unutra i tukli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da opišete prebijanja kojima ste vi bili očevidac?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, bilo je svakakvih, od udaraca šakama do vojnim čizmama u glavu, do kundaka u bubrege.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da su bila dvojica ili trojica vojnika koji su bili maskirani i koji su to radili. Da li možete da kažete da li su to uvek bila ista dvojica ili trojica vojnika ili su u različitim prilikama različite grupe od po dva ili tri vojnika dolazile i batinale zatvorenike?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, kao što rekoh, imali su maske. Stvarno ne znam, ali mislim da su uglavnom bili isti ljudi koji su to radili.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste ikada videli da je Shala bilo koga tukao u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li su vas tukli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li su tukli vašeg oca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li znate zašto vas i vašeg oca nisu tukli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Stvarno ne znam razlog zašto nisu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je Shala bio prisutan prilikom bilo kog batinanja kome ste vi bili očevidac?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, nisam siguran da je stalno bio tamo ali par puta je bio prisutan. On je uglavnom otključavao vrata.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada je dolazio, kada je Shala dolazio u zatvorsku ćeliju, da li je razgovarao sa vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo me je jednom pitao kako se osećam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kako se tada ponašao prema vama? Da li možete da opišete njegovo držanje i kako se ponašao prema vama kada vas je pitao kako ste?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, po meni je izgledalo više sa poštovanjem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je iko iz te prostorije bio izdvojen? Da li je iko bio izložen težem batinanju nego ostali zatvorenici?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa jeste. Genov.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi ikada razgovarali sa Genovim o tim premlaćivanjima koje je on pretrpeo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, uglavnom je jaukao od bolova i pitao me u jednom trenutku ako mogu ja da ga ubijem, da ga udavim, jer ne može više da izdrži batine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta ste mu rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Izvinio sam mu se i rekao da ja to ne mogu da uradim. Nisam mogao da ga ubijem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada bih želeo da razgovaram sa vama o okončanju onoga što ste vi preživeli u toj zatvorskoj prostoriji. Kako je došlo do toga da napustite zatvorsku sobu u podrumu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, pošto su oni izvodili i vraćali Genova nazad, u jednom trenutku su rekli meni da izađem. Ja sam očekivao ili da će da me ubiju ili ću dobiti batine. Rekli su mi da izađem napolje i rekli su da treba da razgovaraju sa mnom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako se sećate, ko vam je rekao da izađete i da bi trebalo da razgovaraju sa vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čovek sa crnom maskom. I Shala je bio prisutan.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I da li ste izašli sa njima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je još neko izašao iz zatvora ili ste izašli samo vi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U tom trenutku sam sam izašao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste mogli da vidite ili da nam kažete kako je vaš otac reagovao kada su vas izveli iz te zatvorske prostorije Shala i drugi vojnik?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, bio je veoma uplašen pošto... svi smo znali šta se dešava ako te izvedu iz podruma, tako da je on njih... uplašeno je govorio da odvedu njega a ne mene. Da ubiju njega a ne mene.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li možete ukratko da ispričate Pretresnom veću šta ste pod tim mislili kada ste rekli "pošto svi smo znali šta se dešava ako te izvedu iz podruma"?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, uglavnom ih tuku i vraćaju nazad, pošto to se desilo sa Genovom. To sam ja očekivao da će se desiti meni.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gde su vas odveli nakon što su vas izveli iz te prostorije? Gde ste otišli sa Shalom i drugim vojnikom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, prvo su me izveli i zamolio sam ih ako mogu bar malo da uzmem svežeg vazduha, jer stvarno je bio nepodnošljiv smrad u podrumu. A onda su me odveli nazad u donju prostoriju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Kako bi nam bilo jasno – a možda nećemo morati da koristimo nikakve skice – da li je ta prostorija u prizemlju, koju pominjete, ista ona u koju ste prvi put dovedeni kada ste dovedeni u logor i u kojoj ste ispitivani?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je ta prostorija.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta se dogodilo u toj prostoriji? Ko je bio tamo i šta su vam rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, tu su bili prisutni Shala i još jedan ili dva vojnika. Nisam siguran u ovom trenutku. I rekli su mi da sednem na pod. To sam i uradio. Pitali su me da li sam žedan ili gladan.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta ste vi odgovorili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Naravno da jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta se onda desilo? Zašto su vas oni... Da li su vam rekli zašto ste izvedeni iz te podrumske prostorije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ništa nam nisu rekli... ništa mi nisu rekli, samo su me odveli u tu prostoriju i dali mi da jedem i da pijem. Nisu mi rekli razlog zašto su me izveli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi govorili ili bilo šta rekli, Shali i drugom vojniku ili vojnicima koji su bili prisutni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran da razumem pitanje. Kako... da li sam ja šta rekao...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi od njih bilo šta tražili? Da li ste ih bilo šta pitali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, pitao sam ako mogu da dovedu mog oca iz podruma.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta su oni rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne u ovom trenutku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta se sledeće desilo? Da li možete da nam kažete kada ste sledeći put videli oca, kako se to desilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa nakon... verujem da smo odigrali jednu partiju šaha, pošto me je pitao da li igram šah. "Naravno da igram", zamolio sam ga još jednom da li je moguće barem da vidim moga oca, da mu javim da je sve u redu. I on je rekao da to možemo da uradimo, ali da u ovom trenutku ne može njega da pusti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ko je "on" u odgovoru koji ste upravo dali? Š kim ste igrali šah i razgovarali o tome?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, ja se izvinjavam. Shala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Nema potrebe da se izvinjavate. Hvala vam. A da li možete da mi kažete kako ste ponovo videli svog oca? Kako je došlo do toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa odveli su me u toalet koji se nalazi malo dalje od tog podruma i onda sam zastao da razgovaram sa ocem, da mu javim da je sve u redu. I onda su odlučili da i njega puste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta se onda dogodilo sa vama i sa vašim ocem?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Vratili nas nazad u tu prostoriju i pitali da li je on žedan, da li hoće kafu, i naravno da je uzeo. I tu smo proveli neko vreme.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko dugo je trajao taj razgovor i partija šaha sa Shalom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nije duže od sat vremena.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Rekli ste da ste proveli izvesno vreme u toj prostoriji. Da li je još uvek reč o onoj prostoriji u prizemlju o kojoj smo govorili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta se onda desilo? Gde su vas odveli posle toga? Gde ste otišli iz te prostorije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, ja verujem da je Shala odlučio ili neko od komandanata je odlučio da nas prebace u prostoriju na drugom spratu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je onda prostorija koja je bila direktno iznad prostorije u kojoj ste vi bili u tom trenutku?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS: Sada bih želeo da svedoku pokažem dokazni predmet Tužilaštva broj P5. Zamolio bih gospodina Younisa da nam pokaže prostoriju na spratu glavne zgrade A1 a to je dokazni predmet Tužilaštva broj P6.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, da li sam vam ikada ranije pokazao ovaj snimak ove prostorije?

TUŽILAC NICHOLLS: Molim vas ako možete da idete u krug.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate da li sam vam ikada pokazao ovu prostoriju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Niste. Samo ste mi pokazali donju prostoriju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li prepoznajete ovu prostoriju koja je pred vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koja je to prostorija?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je prostorija na drugom spratu. Tu su nas držali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, za zapisnik, to je gornji sprat u zgradi A1. Fotografija nosi oznaku ERN U008-3669, iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P6.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete ukratko da mi kažete na koji način je ova prostorija bila drugačija, ako je uopšte bila, od kada ste vi bili u njoj 1998. godine?

TUŽILAC NICHOLLS: I molim vas, ako možemo još jednom da prođemo unaokolo po prostoriji.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tepih je bio drugačiji. Zidovi su imali tepete i ovi dušeci su bili drugačije boje. Drugačiji je raspored bio. Ove slike nisu bile prisutne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Hvala. Ko je još bio u toj prostoriji ako je neko uopšte i bio, kada ste vi dovedeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je još jedan albanski mladić.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je on tamo radio? Kakav je bio njegov status tamo, ako možete da nam kažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, posle su nam rekli da se on krio od Srpske policije, pošto mu je Srpska policija navodno klala jagnjad.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je u toj prostoriji bio još neko?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Bilo je vojnika prisutnih ali uglavnom su bili moj otac, taj Albanac i ja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koliko dugo ste ostali u toj prostoriji? Koliko dana ili noći ste proveli u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran da li su bile dve ili tri noći. Stvarno nisam znao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je ta prostorija čuvana?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, vrata su bila uvek zaključana ali ne verujem da je iko bio ispred vrata. Bilo je dole vojnika ali niko nije gore bio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li ste videli Shalu dok ste bili u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Svaki dan. Svakodnevno je dolazio. Donosio je hranu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se i dalje odnosio sa poštovanjem prema vama, kao što ste rekli da je bilo na prethodnim susretima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, da. Sa velikim poštovanjem prema meni i mom ocu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. A sada bih hteo da malo porazgovaramo o vašem razgovoru sa istražiocem u januaru mesecu 2003. godine. Već smo pomenuli neke od fotografija koje su vam pokazane na tom razgovoru. To su fotografije nekih zatvorenika, zatim snimak iz vazduha, koji ste vi obeležili i stavili oznake na njemu. Pored tih fotografija o kojima smo već razgovarali, da li vam je istražilac Lehtinen pokazao bilo koje druge fotografije, pano sa fotografijama više različitih ljudi na jednom panou?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, bila je Albanska vojska.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Setite se što jasnije možete i molim vas recite nam šta vam je taj istražilac rekao kada vam je pokazao te listove papira sa više fotografija na njima? Šta vam je rekao da uradite s njima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa rekao mi je da dobro pogledam i da li prepoznajem nekoga na tim slikama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li vam je dao neke druge instrukcije uopšte? Samo ako se sećate. Ako se ne sećate, to je u redu.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada sam vas pitao o ovim listovima papira sa fotografijama, pre nekoliko trenutaka rekli ste: "Da. To su bili albanski vojnici." Šta ste pod tim mislili? Da li možete to malo da nam pojasnite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa prvo mi je pokazao slike Genova i Čuka. A posle mi je pokazao da li prepoznajem neke od ovih, i među njima je bila slika Shale. Odmah sam posumnjao da su to albanska lica.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste prepoznali Shalu na tom listu sa fotografijama, da li ste taj list na bilo koji način obeležili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran da li sam obeležio ili... ali bio sam 100 posto siguran da je to on.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko vam je bilo potrebno vremena da prepoznate Shalu na fotografijama koje ste videli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jako brzo sam ga prepoznao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta ste rekli istražiocu Lehtinenu kada ste prepoznali Shalu na tom listu hartije sa fotografijama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa samo sam mu rekao da je ovo Shala. Da je on bio jedan od vojnika u kampu.

TUŽILAC NICHOLLS: Sada bih želeo da pokažem svedoku fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-2190.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, gospodine, pogledajte na trenutak ovo. Da li prepoznajete ovaj list hartije sa fotografijama koje se nalazi pred vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Odakle to prepoznajete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa taj list sam prvi put video 2003. godine kada je istražitelj došao da nas poseti i kada me je pitao da li prepoznajem neke od ovih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ko je čovek na fotografiji broj 8?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Shala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je to ista fotografija na koju ste pokazali kada ste imali razgovor sa istražiocem Lehtinenom? Da li je to isti list papira sa fotografijama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa nije ovo isti. Ovo je očigledno kopija, ali slika je bila.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Na ovom listu se nalazi vaš potpis?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. U donjem desnom uglu.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala. Časni Sude, molim da se ovo uvede u spis.

SUDIJA PARKER: U redu.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P83.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, sada bih hteo da se vratimo na ono o čemu smo ranije razgovarali – nemam više mnogo pitanja za vas – o vašem iskustvu u gornjim prostorijama kuće koju ste za nas identifikovali. Da li ste mogli uopšte da čujete, dok ste bili u sobi na spratu, spoljne zvuke, iz dvorišta?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa čuli su se razgovori ljudi i pucanje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko često ste čuli pucnjavu ili pucanj?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda par puta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li vam je uopšte ikada bilo dozvoljeno da izlazite iz te prostorije dok ste bili tamo? Da li vam je bilo dozvoljeno da napuštate tu prostoriju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U koje svrhe?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da idemo u toalet.

TUŽILAC NICHOLLS: Sada bih želeo da svedoku pokažem dokazni predmet Tužilaštva broj P79, koji je pod pečatom. I molim da se stavi pred svedoka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pogledajte na par trenutaka ovo mesto, gospodine, i recite mi da li ste vi obeležili toalete na ovoj skici i koliko ste toaleta obeležili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Tu su dva *WC*-a bila sa svake strane vlasnika kuće. Obeleženi su *WC 1* i *WC 2*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koji toalet ste vi koristili kada su vas puštali da izađete iz ove prostorije? Onaj koji je obeležen kao *WC 1* ili kao *WC 2*?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa prvi puta sam otišao u *WC 1* a posle su mi rekli da koristim ovaj u donjem... *WC 2*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da li vas je pratio stražar kada ste odlazili i vraćali se iz toaleta ili vam je dozvoljeno da idete sami?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U početku su nas stražari pratili, a posle su nas puštali da sami idemo. Kad je Shala bio sam ili sa jednim ili dvoje vojnika, onda nas je on puštao same da idemo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada bih želeo svedoku da pokažem jednu sliku koja nosi oznaku ERN U008-3672. Stavićemo to na sistem *Sanction*... zapravo, bilo bi najbolje da ostavimo pred svedokom prethodni dokazni predmet Tužilaštva broj P79 na trenutak. A ERN oznaka koju sam citirao je iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P6.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas da pogledate fotografiju koja se nalazi pred vama, gospodine. Recite mi, ako prepoznajete, šta je tu prikazano?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je toalet broj 2.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koja vrata vode u toalet broj 2? Stavićemo to sada na grafoskop i moći ćete da pokažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: (*svedok prihvata*)

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. A za zapisnik: pokazali ste vrata u zadnjem delu fotografije, koja se mogu videti direktno, i vidi se da su vrata otvorena i može da se vidi unutrašnjost prostorije. Tu se nalaze dvoja vrata i radi se o vratima sa leve strane. Ponovo, to je fotografija koja nosi oznaku ERN U008-3672.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, sa tim sam završio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dok ste odlazili u toalet ili se vraćali, da li ste ikada sa nekim razgovarali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Prolazio sam pored podruma gde su nas u početku držali i pitao sam ih kako su oni, kako se osećaju. I pitao sam kako je Genov, da li je tu. Oni su rekli da su njega pustili.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li znate sa koja dva čoveka... ili da li znate sa kim ste razgovarali kada kažete "oni"? O kome se radilo u toj podrumskoj prostoriji dok ste vi bili u zatvoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: O srpskim zatvorenicima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da mi kažete – i mogu ponovo da vam pokažem fotografiju ako bi vam to pomoglo – sa kojom osobom ste razgovarali ili ako možete da nam ih opišete i da mi kažete s kim ste razgovarali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa meni je svejedno. Kako vama više odgovara.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da vam pokažem istu... dozvolite mi da vam pokažem fotografije.

TUŽILAC NICHOLLS: Možemo to da stavimo na sistem *Sanction*. Molim vas, da li možemo da dobijemo fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-2166?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-2168?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-2169. Da li se sećate da li je to jedan od ljudi s kojim ste razgovarali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Pored toga što ste rekli kako su vam oni rekli da je Genov pušten, da li su vam rekli još nešto o Genovu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ja sam samo pitao da li je... kako je Genov. Oni su mi rekli da su njega... da su ga izveli i da su njima posle rekli da su ga pustili. Sad nisam siguran da li su oni stvarno znali šta se desilo sa Genovom ili ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Samo da bi sve bilo jasno iz vašeg poslednjeg odgovora, "oni", ljudi koje ste prepoznali, su vam rekli da je Genov izveden napolje. A ovaj čovek vam je rekao kasnije da su vojnici ili stražari rekli Srbima ili zatvorenicima da je Genov pušten. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Stvarno nisam siguran da li su im vojnici rekli, ali su oni meni rekli da su ga... da su saznali da je Genov pušten.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Osom tog kratkog razgovora o kome ste nam upravo ispričali, da li ste imali još neke razgovore dok ste odlazili u toalet?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam. Samo su oni pitali nas kako se osećamo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste načuli neke druge razgovore dok ste išli ka toaletu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Čuo sam razgovore u prostoriji pored toaleta.

TUŽILAC NICHOLLS: I izvinjavam se. Molim da se svedoku ponovo pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj P79.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A, imate ga još uvek pred sobom. Da li možete, molim vas, dok gledate ovu skicu, da mi kažete odakle vam se činilo da čujete te zvuke koje ste vi čuli u *WC broj 2*?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, teško je pokazati na ovoj fotografiji ali prostorija odmah sa desne strane... kad se prilazi *WC-u*, sa desne strane su bila vrata i tu sam načuo razgovor.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS: Možda ako možete... Gospodine Younis, ako možete, molim vas da svedoku sada pokažete onu istu fotografiju iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P5.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gledajući ovu fotografiju...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gledajući ovu fotografiju ispred vas, da li možete sada da nam kažete odakle ste mislili da čujete da dolazi taj razgovor, iz koje sobe?

TUŽILAC NICHOLLS: To je fotografija koja nosi oznaku ERN U008-3672 i nalazi se pred svedokom.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, sa desne strane vrata.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. I samo za zapisnik: to su vrata koja se nalaze odmah desno od vrata odnosno toaleta, koja ste identifikovali ranije.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste uopšte mogli da čujete šta se govori unutra?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam mogao. To je više bio tihi razgovor, pošto je očigledno i njima neko nešto rekao, pa nisu smeli da pričaju glasno. Ali čuli su se tihi razgovori.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Generalno govoreći, da se vratimo na vreme koje ste proveli u gornjoj prostoriji, dnevnoj sobi gde ste vi i vaš otac boravili, kako su se generalno ophodili prema vama? Da li možete da nam opišete kako ste bili tretirani nakon što ste izvedeni iz podrumske prostorije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa većinom su nas... nisu nas maltretirali osim jednog čoveka koji nas je više psihički maltretirao nego fizički. Ali većinom su nas poštovali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Možete li mi reći o kakvom se to psihičkom maltretiranju radilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa u jednom trenutku je došao sa pištoljem i seo ispred mene i moga oca i rekao mom ocu da se pozdravi sa sinom, da će da me ubije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kako je bio odeven taj čovek koji vas je maltretirao? Da li možete da ga opišete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bila je maskirna uniforma.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je imao masku na licu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako ste saznali da će vas pustiti iz logora, da ćete biti oslobođeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, jedan od glavnih ljudi je došao i rekao... pre toga nam je Shala rekao da se ne bojimo, da će nas pustiti. Ali posle nam je jedan od glavnih prišao i rekao da će da nas puste. Nije siguran kada ali će nas pustiti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A gde se to dogodilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Gore, u kući, u toj prostoriji.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li vam je rekao kako ćete biti pušteni ili ko će vas pustiti ili kako će se to odigrati?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nije. Samo nam je rekao da će da nas puste. A moramo da damo video izjavu prvo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Koji je od glavnih ljudi bio taj koji je došao i rekao vam da ćete biti pušteni i rekao da ćete morati da date video izjavu?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa njega sam već pokazao. Isti onaj čovek čije je... koji je na internetu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Da bi bilo sasvim jasno, to je isti onaj čovek koga ste obeležili strelicom na onoj fotografiji sa interneta?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako se on ponašao prema vama kada je razgovarao sa vama i vašim ocem?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ne znam kako... ali mislim da je više sa poštovanjem ili vojnički.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I da li ste vi zaista i dali video izjavu pre nego što su vas pustili?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesmo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li biste nam opisali taj proces, gde ste to uradili, šta vam je rečeno da uradite i kako je to urađeno?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ušlo je između četiri ili pet vojnika sa uniformama i sa video kamerama. I uglavnom su nosili beretke sa... i većinom su imali crne naočare. I bili su pod velikim naoružanjem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta se onda dogodilo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa rekli su nam da stanemo ispred kamere i da govorimo kako se ponašaju prema nama i da slučajno ne pokazujemo strah.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li ste vi i vaš otac dali izjavu u isto vreme? Zajedno ili odvojeno?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Odvojeno. Prvo je... nisam siguran da li je on išao prvi ili sam ja. Ali nismo zajedno davali izjave.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li se sećate, uopšteno govoreći, šta ste rekli u toj izjavi?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Prvo smo počeli sa predstavljanjem, ko smo i šta smo. I morali smo da kažemo kako nas hrane redovno i kako se ponašaju prema nama i da nismo maltretirani.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko je to otprilike trajalo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa više puta su trebali... pokušavali iz početka zato što... meni su govorili da se smirim, da ne pokazujem strah, ali nisam znao šta će se desiti posle te izjave, tako da me je bilo malo strah davati tu izjavu. Oni su mi rekli da ako još jednom budem pokazao strah, oni će nas pobiti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, recite Pretresnom veću kako ste zapravo napustili logor? Otprilike posle koliko vremena nakon što ste dali izjavu?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran da li je drugi dan nakon te izjave.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I kako ste otišli? Recite nam kako ste otišli, gde ste odvedeni, ko vas je odveo i gde? Kako je došlo do toga da napustite logor?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, neki *Jeep* se parkirao u dvorištu. Oni su nam stavili crne marame preko očiju i stavili nas u *Jeep* i odvezli nekuda.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je *Jeep* bio na neki način obeležen? Da li je bilo nešto karakteristično na njemu?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam. Nisam video.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koliko dugo je trajalo to putovanje kolima... *Jeepom*? Izvinjavam se.
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda desetak, 15 minuta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta se onda desilo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ušli smo u neki manji gradić gde su... bilo je dosta ljudi u centru. Uglavnom su bili svi naoružani i sve su bili muški ljudi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li znate u kom ste gradiću bili?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada su vam skinuli poveze sa očiju?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čim smo izašli na glavnu ulicu, na asfaltnu ulicu, pre ulaska u grad.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A nakon što se džip zaustavio, šta se dogodilo u tom gradiću?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ljudi su, ti teroristi su izašli i prešli... preko puta ulice je bio parkiran *Jeep* Ujedinjenih... UNICEF-a.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Iz koje organizacije je bilo to vozilo marke *Jeep*?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: UNICEF-a.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta se onda desilo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Albanci su ušli u jednu prostoriju koja je više ličila kao seljačka kafana. Posle su izašli sa ljudima iz UNICEF-a i nas su prebacili u njihove *Jeepove*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A gde ste onda otišli? Šta se desilo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: S tim *Jeepovima* su nas odvezli izvan tog grada. Nisam siguran kuda, ali stigli smo do Srpske policijske stanice.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada ste se ponovo sreli sa svojom majkom, prvi put nakon što ste pušteni na slobodu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tri dana posle toga.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gde je to bilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U Prištini/Prishtinë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gde u Prištini/Prishtinë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U stanu jedne gospođe što nas je poslala na Kosovo/Kosovë, Ružice Simić.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ko je bila ona? Koja je bila njena funkcija?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da je ona bila glavna za Crveni krst za Kosovo/Kosovë, Kosovsku pokrajinu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada ste se sreli sa svojom majkom, da li ste saznali šta je ona radila za to vreme kada ste vi nestali i kada su vas držali zatvorene?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Ona je javno na televiziji izjavila šta se desilo i gde su nas oteli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste bili sa Ružicom Simić u njenom stanu, da li ste se sreli sa bilo kim drugim? Govorim o ljudima koji nisu bili članovi vaše porodice i o ljudima koji nisu radili za Crveni krst?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa u jednom trenutku je jedna osoba... jedan čovek došao i upitao nas da li prepoznamo, nisam siguran, koju osobu i nisam siguran da li je to bio njihov brat ili rođak. To je davno bilo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate imena tog čoveka ili odakle je bio?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li vam je on nešto pokazao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate da li ste bili u mogućnosti da odgovorite i na bilo koje od njegovih pitanja ili ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta ste mu rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da me je upitao da li prepoznam osobu na slici. Nisam siguran ko je to bio, ali se sećam da je bio u tom podrumu sa nama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da bude sasvim jasno, vi ste se setili da je ta osoba bila sa vama u podrumu u logoru iz kog ste upravo bili pušteni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li se sećate bilo čega drugog o osobi koja je tražila informacije o osobi koja je bila u podrumu sa vama, u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS: Samo trenutak, časni Sude.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Puno vam hvala, gospodine. Nemam više pitanja za vas u ovom trenutku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Khan, u kakvoj smo situaciji?

ADVOKAT KHAN: Pa, časni Sude, kao što sam već jutros pomenuo, treba razjasniti pitanje daljih istraga. Možda bi moj prijatelj, gospodin Guy-Smith, mogao da produži u ovom trenutku. A moji prijatelji gospodin Black i gospodin Nicholls su mi rekli da su uložili određene napore i da se čini da se ta internet stranica poziva na novine koje su imale svoju internet stranicu još 1997. godine. Mislim da je to bilo... ili... ne mogu da se setim datuma...

TUŽILAC NICHOLLS: Ono što smo vam pokazali, samo da bude jasno, je da je u maju 1993. godine objavljen link za tu internet stranicu i opis toga... izvinjavam se, u maju 1999. godine je link za tu internet stranica i opis čitave internet stranice objavljen na *web siteu Business Weeka*.

SUDIJA PARKER: Da li sam dobro shvatio da biste vi radije da odložite svoje unakrsno ispitivanje za sada, gospodine Khan?

ADVOKAT KHAN: Da, iskreno, ne znam... to je izvan pitanja iskustva. Ne znam da li ćemo i do ponedeljka uspeti da dobijemo potrebne informacije, ali nećemo tražiti odlaganje dalje od ponedeljka. Znam da su informacije dostupne. Znam da imamo veštaka koji su jako skupi, koji koštaju stotine funti na sat i koji mogu da se vrate i da pronađu internet stranicu u prošlosti, u tačno određenom vremenu. Mi ćemo pokušati da to uradimo, ako ne preko tih skupih veštaka, onda ćemo možda to sami da uradimo.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, mi ćemo nastaviti da radimo na tome. Koliko sam ja shvatio, mi smo već ustanovili da je internet stranica postojala 1999. godine i mislim da to sužava mogućnost pogrešnog informisanja ili nedostatka informacije kada je reč o ovoj konkretnoj fotografiji. Tako da celo unakrsno ispitivanje osim ovog jednog pitanja može da se odvija danas i za to jedno pitanje možemo da sačekamo ponedeljak. A ako se bilo šta ustanovi sa tim konkretnim pitanjem, onda to može da bude u ponedeljak, a ako se ništa ne ustanovi, onda nema potrebe ni da bude bilo kakvog unakrsnog ispitivanja u vezi s tim.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, ne želim ništa da požurujem. Ne želim ni da odlažem stvari. Jasno sam izložio slučaj. Naravno, postoje i razne druge opcije. Ako moj prijatelj,

gospodin Guy-Smith završi i ostane dosta vremena, jedna od opcija je naravno, da ja nastavim i da ako istraga pokaže... odnosno, kad bismo imalo dovoljno novca da rezultate tih istraga iznesemo u prvom stepenu, ima i drugih načina da se to postigne. Ali za sada mislim da bi bilo racionalno da nastavim dalje sa ovim jer bi to, razume se, bilo važno za mog klijenta.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Guy-Smith, vaše ime je pomenuto nekoliko puta. Da li ste vi u mogućnosti da sada nastavite sa unakrsnim ispitivanjem?

ADVOKAT GUY-SMITH: Časni Sude, želeo sam da predložim da je možda rešenje ovog problema u tome da ja sada nastavim. Ja ću imati nekoliko pitanja u vezi sa tom internet stranicom i mislim da ću moći da postavim ta pitanja. U slučaju da se naša zabrinutost pokaže relevantnom, onda će postojati način i jedan od pravnih lekova je da se ponovo pozove ovaj svedok za unakrsno ispitivanje. Ali ako imam dozvolu svog kolege, rado ću uzeti reč i krenuti sa unakrsnim ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Hvala. Onda izvolite, nastavite, gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT GUY-SMITH

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ja zastupam gospodina Haradina Balu. On je jedan od osoba koji sedi ovde na ovom suđenju. Želim da vam postavim pitanja koja se odnose na nekoliko različitih oblasti. Ako imate bilo kakvih teškoća da shvatite moja pitanja, molim vas, recite mi. U redu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ovaj ceo incident koji vam se dogodio je nešto što vas je tada izuzetno uznemirilo. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A da li bi se moglo reći da je to događaj koji ste pokušali da izbrisate iz sećanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ovakve stvari se ne zaboravljaju.

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se, časni Sude. Nemam zvuk iz nekog razloga.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ja sam shvatio odgovor. Moje pitanje je: da li je to nešto što vi pokušavate da uradite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To je nešto, u stvari, o čemu vi nerado govorite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To je razgovor koji vi niste vodili u svojoj porodici tokom svih ovih godina od kada se incident dogodio. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I to je nešto o čemu niste ni sa svojim ocem razgovarali od kada se dogodilo, iako ste zajedno to proživeli. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, možda smo par puta razgovarali, ali ništa... neki veliki razgovori se nisu vodili o tome. Više samo razmena reči kako... kako je izgledalo dvorište, kako je kuća, ali ništa veće od toga.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete da ste možda razgovarali nekoliko puta, da li možete da kažete Pretresnom veću kada ste vodili te razgovore? I ukoliko mogu da vam pomognem, da li su ti razgovori bili pre nego što ste pogledali internet 1999. godine ili posle toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa i pre i posle toga.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste pretraživali po internetu 1999. godine, jer vas je interesovalo šta se dešava na Kosovu/Kosovë, da li ste imali priliku da razgovarate sa bilo kojim istražiocem o onome što ste doživeli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne shvatam vaše pitanje. Istražitelju odavde ili iz Srbije?

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pa da pokušamo prvo sa Srbijom.

Pretpostavljam da ste imali mogućnost da razgovarate sa istražiocem iz Srbije. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Tokom 1999. godine nismo imali nikakve razgovore.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste bili prisutni kada je vaš otac imao mogućnost da razgovara sa istražiocem iz Srbije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, koliko se ja sećam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste bili upoznati sa činjenicom da je vaš otac razgovarao sa jednim istražiocem iz Srbije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Moje pitanje se odnosi u ovom trenutku na vreme pre 1999. godine, pre nego što ste počeli da pretražujete po internetu.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Razgovori su se vodili nakon našeg otpuštanja iz logora.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko ste razgovora imali sa srpskim istražiocima nakon što ste pušteni iz logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda dva ili tri puta, koliko se ja sećam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U prvom od tih razgovora da li je bio prisutan i vaš otac?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li imate bilo kakvu informaciju koja bi vam pomogla u vezi s tim da li je otac bio prisutan tokom prvog razgovora koji ste vi imali sa Srpskim vlastima? Pod tim mislim, da li imate bilo kakve beleške ili bilo kakav dnevnik ili nešto tome slično?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nemam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da li su Srpske vlasti razgovarale sa vašim ocem nakon što ste pušteni iz logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, sećam se. To je bilo u Crvenom krstu u Prištini/Prishtinë.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste bili prisutni u vreme kada je vaš otac vodio te razgovore sa Srpskim vlastima, nakon što ste pušteni iz logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ako se sećate, koliko dugo je trajao taj razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pored vas i vašeg oca, koliko je ljudi bilo prisutno, ako se sećate?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Između ostalih bila je i Ružica Simić i još troje ili četvoro ljudi. Stvarno nisam siguran.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li nam danas, dok sedite ovde, možete da kažete da li su tih troje ili četvoro drugih ljudi bili muškarci ili žene?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li nam danas, dok sedite ovde, možete da kažete da li su oni bili civili ili su bili u nekoj vrsti uniforme?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bili su u civilnim odelima.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pomenuli ste da ste možda imali dva ili tri razgovora sa Srpskim vlastima. Ono o čemu bih ja želeo da raspravljamo u ovom trenutku odnosi se te druge razgovore koje ste imali sa Srpskim vlastima. Da li ste tokom svih tih razgovora vi sedeli i slušali ono što je vaš otac govorio o onome što se dogodilo u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Prvi put se desilo čim smo ušli u zgradu Crvenog krsta. Seli smo i raspravljali šta se desilo. A drugi put je bilo na... za tim stolom gde je bilo više ljudi.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "raspravljali smo", da li može da se kaže da ste i vi i vaš otac učestvovali u tom razgovoru u kom su postavljana pitanja i davani odgovori sa nekim pripadnicima Srpske policije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, to je više moj otac vodio reč šta se desilo. I mene su samo pitali kako sam se osećao u tom trenutku.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dakle, pored toga što vam je postavljeno to jedno konkretno pitanje, koje se odnosilo na to kako ste se osećali, vi niste dali nikakve druge informacije Srpskoj policiji o onome što vam se dogodilo u logoru. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ili koga ste videli u logoru. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: S kim ste razgovarali u logoru. Je li tako?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kakvu ste hranu jeli u logoru. Tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, ne znam. Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Gde ste bili u logoru. Tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Nije bilo identifikacije bilo kojih osoba koje ste sreli u logoru. Istina?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: O odeći koju su bilo koje osobe nosile u logoru. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vaše lično kretanje u logoru. I pod tim mislim iz područja koje ste vi nazvali "podrum" do područja koje ste vi nazvali "zgrada". Je li tako?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tako je. Nismo raspravljali o ničemu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Niti ste sa srpskom policijom razgovarali o razgovorima koje ste vodili sa osobom za koju ste mislili da je Shala? Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Sigurni ste da sa Srpskom policijom niste govorili o identifikovanju bilo kojih osoba. Da li je to tačno? To je nešto što vam je jasno da niste radili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam siguran da li mi je jasno. Ne znam. Ne sećam se. Davno je to bilo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pa, sigurno ste razgovarali sa Srpskom policijom, u vreme kada ste se sreli sa vašim ocem, da ste igrali šah sa Shalom, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se u ovom trenutku.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li može da se kaže kada je reč o drugim pitanjima o kojima ste svedočili i danas i juče, da se vi ne sećate da ste o tome govorili sa Srpskom policijom neposredno nakon što ste pušteni iz logora. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Vodili su se razgovori u vezi naše identifikacije ali šta se dalje razgovaralo, stvarno se ne sećam. Bio sam u šoku.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "vodili su se razgovori u vezi naše identifikacije" kojih se vi ne sećate jer ste bili u razumljivom stanju šoka, da li se sećate da li su Srpski policajci sa kojima ste razgovarali vodili beleške?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li možete danas, dok sedite ovde, da nam kažete koliko dugo, dakle koliko sati ukupno ste proveli u razgovorima sa Srpskom policijom neposredno nakon što ste izašli iz logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda je po sat vremena, sat ili dva.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "sat ili dva" da li se to odnosi na sve razgovore, jer koliko sam shvatio vaše svedočenje, bila su dva ili tri razgovora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Po dva sata.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate danas dok ovde sedite, koliko je vremena prošlo od vašeg prvog razgovora sa policijom do vašeg drugog razgovora sa policijom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ja mislim da su drugi dan nakon... prvi dan nakon što su nas pustili, bio razgovor u Crvenom krstu, a onda je bio drugi dan razgovor sa njima.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li bi to bio ukupan broj sati koje ste vi i vaš otac imali sa Srpskom policijom nakon puštanja na slobodu iz logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U Prištini/Prishtinë, da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste imali razgovore sa Srpskom policijom nakon puštanja iz logora na bilo kom drugom mestu izvan Prištine/Prishtinë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je to policijski prelaz... ulaz, ja mislim, u Prištinu/Prishtinë. Ja mislim da taj deo pripada Srpskoj policiji. Tu su nas zaustavili, UNICEF-ov *Jeep* i pitali ko smo mi.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste tada imali razgovor sa njima šta ste preživeli u logoru - sa Srpskom policijom na kontrolom punktu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Ja mislim da je samo bilo pitanje ko smo i šta smo i odakle dolazimo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Osim te tri prilike koje ste upravo pomenuli, da li ste u još nekim prilikama imali kontakte sa Srpskim vlastima pre nego što ste napustili Kosovo/Kosovë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, proveli smo tih par dana u kući Ružice Simić, tako da imali smo kontakta sa njom i sa ljudima iz Crvenog krsta.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Za to vreme koje ste proveli u kontaktu sa Ružicom Simić, da li ste njoj nešto rekli o onom što ste preživeli u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, pitala nas je kako je bilo dole. Mi smo objasnili šta je i kako je bilo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Želeo bih sada ako mogu da napravim dinstinkciju između toga šta ste vi i šta je vaš otac radio. U razgovorima sa Ružicom Simić, da li je vaš otac sa njom razgovarao a vi samo slušali, isto onako kao što ste to radili kao kad ste razgovarali sa Srpskom policijom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa sa njom je razgovor više bio kako smo se osećali dole i jako je malo razgovora bilo kako se i šta se sve dešavalo. Ona je samo htela da vidi da li je... da li su nas maltretirali dole.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ja pokušavam da vidim da li ste vi lično imali razgovor sa tom ženom? Da li ste vi sami sa njom razgovarali, nasamo? Da li ste razgovarali bez prisustva vašeg oca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Da li onda može da se kaže da u razgovorima koje ste imali sa njom, gde je ona pokušavala da utvrdi kako su se prema vama ophodili u logoru, da je ona, u stvari, razgovarala sa vašim ocem a da ste vi bili tamo prisutni. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vi ste slušali o čemu se razgovora, je li tako?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I povremeno biste možda dodali neki svoj podatak. Je li to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ali najveći deo razgovora koji se vodio bio je između Ružice Simić i vašeg oca. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. A isto tako se desilo i kada ste razgovarali sa Srpskom policijom. Je li tako? I pod tim mislim da je Srpska policija razgovarala sa vašim ocem. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A vi ste bili prisutni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vi ste slušali i povremeno dodavali poneku informaciju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ja želim da ovo sasvim razjasnimo, jer ne želim da napustimo temu o Kosovu/Kosovë bez da smo prethodno razgovarali o svim razgovorima sa vašim ocem u vašem prisustvu. Da li smo nešto propustili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, ne sećam se. Ne verujem.

SUDIJA PARKER: Da li je ovo prikladan trenutak za pauzu, gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Jeste, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 12.45 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što pređemo na vaš novi dom – i molim vas samo da znate da mene ni malo ne interesuje gde je taj dom – ali 1998. godine, ubrzo pošto ste otišli iz logora, da li ste imali neku vrstu terapije zbog šoka koji ste preživeli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Ja sam odbio terapiju. Moj otac je prihvatio lekarsku pomoć.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada je vaš otac prihvatio medicinsku pomoć, da li ste vi išli sa njim?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Od vremena kada ste napustili logor, da li ste imali bilo kakve razgovore sa bilo kakvim policijskim vlastima iz Beograda? I kada kažem "vi", ne mislim na vas i vašeg oca, već samo na vas lično gospodine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ponoviću jedno pitanje koje sam vam već postavio. Da li ste u bilo kom trenutku vodili neki dnevnik ili neke beleške koje bi mogle da vam pomognu da se setite da li ste imali bilo kakve razgovore sa policijskim vlastima iz Beograda?

TUŽILAC NICHOLLS: Pa, izvinjavam se, ali pošto je već sam rekao da je ranije pitao i dobio odgovor, ne vidim potrebu da se pitanje ponovo postavlja.

SUDIJA PARKER: Ne, ovo je sasvim odvojeno pitanje. Molim vas, nastavite, gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Svedoče, da li se sećate mog pitanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, sećam se. Ne, nikakav dnevnik nisam vodio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste prvi put... pre nego što ste stigli u vaš novi dom, da li ste imali bilo kakve razgovore sa vlastima neke ambasade u vezi sa vremenom koji ste proveli u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A onda ste došli u novi dom. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Od vremena kada ste napustili Kosovo/Kosovë, putujući koliko god da ste putovali, i ponavljam, ne tražim tu informaciju, dakle dok ste putovali, pre nego što ste stigli u novi dom, da li ste razgovarali sa bilo kojim osobama ili predstavnicima nekih istražnih organizacija o svojim iskustvima u logoru, osim onih koje ste nam već pomenuli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste stigli u vaš novi dom, to je bilo 1998. godine, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Septembar 1998. godine.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I u ostatku te godine, od septembra do decembra meseca 1998. godine, dakle u tom vremenu, da li ste vi i vaš otac imali bilo kakve kratke razgovore o kojima ste nam nešto ranije govorili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda... Da li mislite na razgovore između nas dvoje ili sa nekim vlastima?

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Samo između vas dvojice?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa bilo je razgovora, možda jako malo. Kako se osećamo sada posle svega toga, i ništa više od toga nije bio razgovor.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na 1999. godinu. Da li ste nastavili da živite u svom novom domu? Tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I to je bila godina, 1999. godina, kada ste se zainteresovali šta se događa na Kosovu/Kosovë. Toliko ste se zainteresovali da ste preko interneta počeli da tražite informacije o Kosovu/Kosovë. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa i pre toga smo bili zainteresovani ali ne toliko, dok nismo kupili kompjuter... dok nismo se prevezali na kompjuter.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste imali kompjuter a dok ste bili u svom novom domu, da li ste se sreli, pod tim mislim na vas i vašeg oca, sa nekim novinarima, bilo iz štampe ili televizijskim izveštačima u vezi sa vašim iskustvima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Mislim da je važno da malo glasnije govorite ili da se približite mikrofONU, ako vam to nije problem.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Nije bilo nikakvih razgovora između mog oca i mene i nikakvih novinara.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je vaš otac razgovarao sa nekim novinarima, od trenutka kada ste stigli u novi dom, pa do trenutka kada ste nabavili novi kompjuter?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je jedan lokalni novinar, ispitivao nas samo u vezi situacije, šta se dešavalo u... na Kosovu/Kosovë i šta mi mislimo o svemu tome.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kada je to bilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Negde u... ja mislim da je to bilo 1999. godine.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li je to bilo pre nego što ste nabavili kompjuter ili posle?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam baš siguran, ali ja mislim da je... Nisam siguran.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A i vi ste učestvovali u tom razgovoru. To sam shvatio iz vašeg odgovora koji ste upravo dali, odnosno rekli ste "ispitivao nas samo u vezi situacije, šta se dešavalo u... na Kosovu/Kosovë"?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, ja sam bio prisutan u sobi.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste i vi nešto dodali onome što je rekao vaš otac, na isti način kao što ste to radili kada ste razgovarali sa Srpskom policijom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li možete da nam kažete...

ADVOKAT GUY-SMITH: Možda bi sada trebalo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Osim što ste imali kontakt sa tom lokalnom televizijskom stanicom – mislim da se tu još uvek govori o 1998. i 1999. godini, pre nego što ste nabavili vaš kompjuter – da li ste u tom periodu imali bilo kakav drugi kontakt sa nekim drugim pojednicima u vezi sa onim što ste preživeli u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nismo imali.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I koliko razumem, vi ste i dalje odbijali bilo kakvu terapiju od trenutka kada ste došli u svoj novi dom pa do trenutka kada ste nabavili kompjuter. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate kada ste dobili taj novi kompjuter?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Negde u 1999. godini. Nisam siguran u kom mesecu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ako sam dobro razumeo vaše svedočenje, kada ste stigli u vaš novi dom, vi ste se još uvek školovali. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam odmah. Završio sam srednju školu na Kosovu/Kosovë i nakon što smo se odselili, ja sam godinu dana nakon toga nastavio moje školovanje.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate, da li ste ili ne dobili taj kompjuter pre nego što ste počeli svoje školovanje, i pod tim mislim pre nego što ste nastavili školovanje u svom novom domu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kada ste nastavili sa školovanjem, da li se sećate da je to bilo u jesen 1999. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dakle, možda, u neko vreme između januara i septembra meseca je vaša porodica nabavila taj kompjuter. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste nabavili kompjuter, vi ste znali kako da pretražujete po internetu, kako se to već zove u različitim načinima govora?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U jednom trenutku, i ponavljam, molim vas ispravite me ako grešim – vi ili vi i vaš otac odlučili ste da ustanovite šta se dešava na Kosovu/Kosovë. I kao rezultat te odluke, počeli ste da tražite informacije na internetu. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste vi bili taj koji je pronašao tu konkretnu internet stranicu: www.kosovo.com?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I kada ste pronašli tu konkretnu internet stranicu, da li ste to pronašli slučajno ili je to bila internet stranica koju ste dobili od nekog drugog?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja sam tražio na... na pretraživaču sam ukucao "Kosovo/Kosovë" i to je prva stranica koja je izašla.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li koristite *Google* kao pretraživač?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: *Yahoo*.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Mislim da je *Google* bolji. Kada ste vi...

SUDIJA PARKER: Meni je rečeno da *Google* nije postojao 1999. godine.

ADVOKAT GUY-SMITH: Moram da razmislim o tome. Shvatio sam poentu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste dobili tu informaciju i pronašli tu konkretnu internet stranicu, potrošili ste prilično vremena gledajući tu internet stranicu. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A da li može da se kaže, po vašoj proceni, da je to bila jedna izbalansirana internet stranica, internet stranica koja je davala sliku o onome što se dešavalo na Kosovu/Kosovë na svim stranama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. To je *web site* koji je uglavnom u vezi srpskih pravoslavnih crkava na Kosovu/Kosovë.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko puta ste, po vašem mišljenju, vi lično posetili tu internet stranicu – i pod tim mislim koliko puta ste pregledali informacije na njemu – u vremenskom periodu od kada ste prvi put dobili kompjuter do trenutka kada ste počeli svoje studije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, možda jednom ili dva puta nedeljno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kada ste otišli na tu stranicu, da li ste potrošili prilično vremena na njoj? I pod tim mislim - da li možete da nam kažete koliko različitih linkova ste gledali na toj internet stranici, kakve informacije ste skinuli sa te internet stranice?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, to su uglavnom bile dnevne vesti, šta se dešava trenutno u Kosovu/Kosovë i slike sa Kosova/Kosovë.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kada ste vi gledali tu internet stranicu, da li ste vi uvek to radili sami ili je sa vama bio i neki član vaše porodice, vaš otac, vaša majka ili vaš brat, koji su učestvovali u dobijanju informacija o nečemu što je vama bilo važno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Uglavnom sam pretraživao sam. Gledao sam šta se dešava u tom trenutku.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate, danas dok sedite ovde, da ste komentarisali svom ocu kada biste pronašli nešto interesantno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate koliko puta ste to uradili? Ponovo mislim na period od kada ste prvi put nabavili kompjuter do trenutka kada ste počeli svoje studije u jesen?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam. Stvarno ne znam koliko puta.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Više od nekoliko?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A nakon što ste to uradili na primer sa vašim ocem, videli ste nešto što je bilo vredno pažnje, vi i on ste onda razgovarali o Kosovu/Kosovë. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I u nekim od tih razgovora, vi i on ste razgovarali kako ste imali sreću da preživite ono što ste doživeli. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I u nekim od tih razgovora vi ste pričali i setili se nekih stvari koje ste videli, koje ste čuli, koje ste osetili dok ste bili u tom logoru. Da li je to istina?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Počeli ste svoje studije u jesen 1999. godine. I od jeseni do kraja godine, to bi očigledno bilo do decembra 1999. godine, pretpostavljam da ste nastavili na isti način da gledate tu konkretnu stranicu. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Ali sa manje interesa.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "sa manje interesa", da li ste smatrali da je tema zastarela i da u vašem životu ima novih izazova ili mislite da kažete da ste ređe gledali tu internet stranicu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa u tom trenutku više sam bio zainteresovan za stvari koje su vezane za moje školovanje nego za... šta se dešava na Kosovu/Kosovë.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Da li možete da nam kažete koliko puta, ako možete to da nam kažete, jer shvatam da se radi o čistoj proceni, ali koliko puta nedeljno ste gledali tu internet stranicu tokom tog perioda vašeg života?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa možda jedanput ili dva puta nedeljno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tokom tog perioda u vašem životu, kada ste jedanput ili dva puta nedeljno gledali tu internet stranicu, da li se sećate, da li je bilo šta bilo vredno pažnje što ste primetili i o čemu ste onda raspravljali sa vašim ocem?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je bila... to su bile slike albanskih vojnika.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste videli fotografije albanskih vojnika, to je bilo nešto o čemu ste raspravljali sa vašim ocem. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: O tome ste sa vašim ocem diskutovali više puta, ne samo jednom, je li tako?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U 2000. godini, umesto da je sada delimo na po šest meseci, baviću se celom 2000. godinom. Vi ste te godine nastavili svoje studije, je li tako?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tokom tog perioda, te 2000. godine, da li je vašu porodicu kontaktirao bilo koji istražilac koji se bavio događajima iz 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Ne sećam se. Ne verujem.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I da bismo bili sigurni, vaš odgovor bi verovatno bio isti za poslednji deo 1999. godine – da vašu porodicu nije kontaktirao nikakav istražilac koji bi se bavio ovim događajima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Godina 2001. U to vreme, ako sam dobro shvatio vaše prethodno svedočenje, vi verovatno niste tako često odlazili na tu stranicu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Povremeno ste proveravali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I naravno, kad god je nešto bilo vredno pažnje, vi i vaš otac ste o tome diskutovali. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Primetio sam – i ja se zaista izvinjavam – da nisam pomenuo vašeg brata u vezi sa tim razgovorima. Dakle, vrlo brzo, kada biste primetili nešto vredno pažnje na internetu, da li ste o tome diskutovali sa svojim bratom? I ja sada govorim o tom periodu kada ste prvi put nabavili kompjuter pa sve do 2000. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam, ali nisam koliko sa ocem.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A sa majkom? Da li bi isti odgovor bio i za vašu majku?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dakle, pod tim mislite da jeste razgovarali ali ne toliko koliko sa vašim ocem. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pored te jedne internet stranice koju ste pomenuli, www.kosovo.com, da li ste odlazili i na druge stranice koje su se bavile pitanjima Kosova/Kosovë u tom vremenskom periodu, a pod tim mislim u periodu kada ste prvi put nabavili kompjuter pa do 2000. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo na novinske agencije koje su iz Srbije.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kada kažete "Samo na novinske agencije koje su iz Srbije" mislim da nije problem da se to identifikuje na otvorenoj sednici, zar ne?

SUDIJA PARKER: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li možete da ih identifikujete za nas, molim vas?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa uglavnom B92, www.b92.com. Zavisí, uglavnom sam išao na *search*.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pretpostavljam da bi vaš odgovor bio isti kada je reč o diskusijama koje ste vodili sa svojim ocem o tim internet stranicama, o kojima smo pričali ovde, kao što ste imali diskusije sa svojim ocem o www.kosovo.com stranici. Da li je to tačno? Kada biste naišli na nešto što je vredno pažnje, vas dvojica ste o tome razgovarali i naravno, u tim razgovorima vi ste raspravljali o stvarima koje su prilično jedinstvene za vas i za vašeg oca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pretpostavljam da su godine 2001. i 2002. bile prilično slične. Da li to može tako da se kaže?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Može.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I kad kažem "prilično slične", mislim da ste povremeno proveravali taj *site*, gledali šta se dešava, primali informacije i komentarisali kada je to bilo prikladno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste prvi put saznali da se istražioci Međunarodnog krivičnog suda interesuju za vašu priču i za priču vašeg oca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je bilo krajem 2002. godine. Oni su kontaktirali moju baku i pitali je da li mogu da razgovaraju sa nama u vezi toga. Posle toga im je ona dala našu adresu i oni su u januaru došli kod nas.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Nemojte nam reći gde se sada nalazi vaša baka, ali kada je dobila informaciju da su istražioci Međunarodnog krivičnog suda zainteresovani da sa vama razgovaraju, ona je kontaktirala vašeg oca ili vašu majku. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam. Nisam siguran.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada je vaša baka kontaktirala jednog od vaših roditelja, to je naravno izazvalo raspravu o onome što vam se desilo, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa jeste. Ali uglavnom je rasprava bila da li smo voljni da dajemo izjavu ili ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Naravno. To je bila rasprava koja je bila značajna i za vas i za vašeg oca i to na više načina. Je li tako?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I vas dvojica ste pokušali da procenite kako dalje da nastavite sa tim, i onda ste zbog toga razgovarali o onome što se desilo i da li želite da se tim ponovo bavite ili ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate kako su istražioci ostvarili sa vama kontakt? Da li je to bilo telefonom ili pismom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, telefonom. Ja nisam bio prisutan u tom trenutku. Bio sam na fakultetu, ali majka mi je rekla da su nas zvali iz Suda, odavde.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I pretpostavljam da je onda organizovan vaš susret sa tom osobom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste se sreli sa tom osobom... ta osoba je Ole Lehtinen. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. I niko drugi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: I bio je prevodioc za nas.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate imena prevodioca?

TUŽILAC NICHOLLS: Ulažem prigovor po osnovu relevantnosti. To nema nikakve veze sa bilo kojim pitanjem koje se ovde pominje, a nije ni prikladna tema za unakrsno ispitivanje, čini mi se.

ADVOKAT GUY-SMITH: Nemam nikakvu... nemam nikakvu potrebu da obrađujem to polje. Relevantno je donekle, ali ne preterano.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste se i zapravo sreli sa istražiocem, gospodinom Lehtinenom, da li ste s njim razgovarali telefonom, i pod tim mislim, da li ste vi lično sa njim razgovarali telefonom u vezi sa temom njegovog interesovanja za vas?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ja lično nisam razgovarao sa njim.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste tu informaciju o čemu gospodin Lehtinen želi da razgovara sa vama dobili od vašeg oca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Šta vam je otac rekao? O čemu je gospodin Lehtinen želeo da razgovara?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, rekao mi je da je... da hoće uglavnom da razgovaraju šta se desilo na Kosovu/Kosovë i ako je u redu da dođe do nas.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Nakon razgovora vas i vašeg oca, vas dvojica ste se složili da je u redu da on dođe do vas. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, nakon duže rasprave između mene i njega, da.

ADVOKAT GUY-SMITH: Časni Sude, sada se spremam da pređem na jedno novo područje i relativno dugo. Znam da je još uvek...

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Guy-Smith. Mislim da bi ovo bilo vrlo prikladno vreme da prekinemo sa radom. Gospodine, moramo sada da završimo sa radom za danas ali nastavice u ponedeljak. Tako da će se vaše svedočenje tada nastaviti. Sada ćemo da prekinemo i nastavice u ponedeljak u 14.15 časova. Možda pre nego što završimo sa radom, da li sam dobro shvatio gospodine Guy-Smith da vam ovaj dokument više ne treba?

ADVOKAT GUY-SMITH: Pre mnogo godina rečeno mi je da je diskretnost vrlina, te ako ne uzima suviše vremena, časni Sude, ukoliko bi se dokument mogao zadržati samo još nekoliko dana, bio bih zahvalan. Možda uopšte neće biti potreban, ali oprez nije na odmet...

SUDIJA PARKER: Nikada se u ime Pretresnog veća ne bih protivio oprezu.

ADVOKAT GUY-SMITH: Puno vam hvala.

Sednica završena u 13.42 h.

Natavlja se u ponedjeljak, 6. decembra 2004. godine u 14.15 h.

Fond za humanitarno pravo

